





# SUMATRA 2000

*DAGBOEK VAN EEN BIOLOGIESTUDENT*

TITEL: SUMATRA 2000

Uitgeverij: BOOKMUNDO

ISBN: 978 940 388 7920

De teksten zijn afkomstig uit het dagboek van Puck

De gedichten & citaten zijn toegevoegd door de auteur

© ELLE WERNERS

IN HET RAD  
VAN DE SCHEPPING  
ZWERFT DE MENSELIJKE ZIEL  
VRIJ ALS EEN VOGEL

Vandaag waren we vrij, want de kantorentocht in Jakarta is klaar. We hebben vandaag uitgeslapen, geshopt en gegeten. Het was erg interessant. We zijn ook nog naar het Vrijheidsplein geweest. Daar was een enorm monument waar vaak demonstraties worden gehouden. Normaal gesproken maakt men daar foto's van het monument, maar de mensen daar maakten liever een foto van ons. Ik had daar weinig behoefte aan. Je wordt namelijk helemaal gek van al die aandacht en opmerkingen van de Indonesiërs.

Af en toe maakte men stiekem foto's. Haha, wij met onze rug naar die mensen toe, pleuren ze hun kindjes achter ons neer. Zodoende hadden ze toch nog wat spectaculaire plaatjes voor hun fotoboeken.

Van hun kindjes en Westerse achterwerken! Verder ben ik blij als ik Jakarta uit ben, want is een behoorlijk vermoeiende drukke vieze stad. Maar het is ook heel grappig om te zien hoe de mensen hier leven!

Hoe is het met het Wereld - Nederland - nieuws? En hoe zit het met de devaluatie van de roepia? Hoe is de koers? Wij snappen er niks van. En weet je toevallig ook het saldo van mijn bankrekening?

Hebben jullie nog iets gehoord over de Vredesverklaring van Atjeh? Wij waren vandaag lekker toeristisch naar het Vrijheidsplein met bijbehorend paleis gegaan.

In de toren geweest en de smog van Jakarta bewonderd. Vervolgens wilden we terug naar het kakkerlakkenhotel toen er een enorme kolonie bussen met bijbehorende studenten (in de bus en op het dak) voorbijkwam.

Spandoeken, leuzen en kreten. Je kent het wel van TV. Alleen nu stonden er drie domme blanke toeristen met hun fototoestelletjes in het midden van het plein.

IK WAS VERRAST  
JOU HIER TE TREFFEN  
TERWIJL IK JE NIET VERWACHTTE  
VREEMD VERTROUWD  
HIER IN DE JUNGLE

NAAR LADY MACBETH:

HOOR, STIL  
DAT WAS DE JUNGLE, DIE KRIJST  
ALS DOODSHERAUT VOOR DE  
VEROORDEELDEN...

Alle mailtjes op een hoop!

Ik hoorde dat prins Bernard weer in het ziekenhuis ligt. (Darmoperatie, neurologische problemen – hersenbloedinkje?) Niet zo mooi voor onze Bernard. Is prins Claus nog wel oké? En hoe is het met het voetballen? Jullie moeten me wel wat beter op de hoogte houden hoor. Zo mis ik alles! Ik ben

nog niet gewend aan de warmte en de vochtigheid, vooral 's nachts is het moeilijk slapen.

Maar het gaat steeds beter, en ik heb er erg veel zin in om richting bushbush te gaan. Van een nieuw adres weet ik nog niks, maar morgen vliegen we naar Medan en op die vlucht zit ook Sander (onze begeleider) dus dan weten we waarschijnlijk weer veel meer. Het is nog steeds een beetje onduidelijk allemaal. Ook voor ons.

We dachten namelijk dat we één keer per maand of per twee maanden wel naar Medan konden, maar als je om de twee maanden naar de stad gaat, kun je maar drie keer contact met de buitenwereld opnemen. Dat vinden wij dus veel te weinig. Daar gaan wij het van de week ook eens over hebben!